

det hensigten at opretholde denne procedure således, at Forsikringstilsynet også ved godkendelsen af det tekniske grundlag for selskaber, som ønsker at drive arbejdsskadeforsikringsvirksomhed, vurderer, hvorvidt grundlaget er betryggende.

Det for et forsikringssselskab gældende tekniske grundlag for så vidt angår arbejdsskadeforsikringsvirksomhed omfatter for tiden

- 1) grundlaget for beregning af præmierne, herunder eventuelle regulativer eller lignende vedrørende risikoklasser,
- 2) grundlaget for afsættelse af reserven for løbende ydelser,
- 3) genforsikringsforholdene,
- 4) bonusregulativ,
- 5) maksimum for risiko, dvs. det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring kan overtage for enkelt risiko (maksimum for egen regning),
- 6) de betingelser, hvorunder selskabets eventuelle deltagelse i fællesordningen (pool) for løntalsregulering af løbende ydelser efter loven samt i fællesordningen (pool) vedrørende overtagelse af erhvervs sygdomsrisici finder sted.

Når det tekniske grundlag for så vidt angår arbejdsskadeforsikringsvirksomhed bl.a. omfatter et bonusregulativ skyldes det, at kursgevinster kan forventes at øve en væsentlig indflydelse på forsikringssselskabernes overskud vedrørende denne virksomhed. Idet overskuddet i princippet henlægges i bonusfond, vil bonusfonden således i princippet bestå af en kursreguleringsfond og en bonusfond, som anvendes til fordel for forsikringstagerne.

Det er derfor af væsentlig betydning at kunne vurdere, hvor stor en del af bonusfonden som hidrører fra kursgevinster, og hvor stor en del som hidrører fra anden kilde.

§ 210 c

Princippet fra arbejdsskadeforsikringslovens § 46, stk. 3, om at fordele udgifterne til løntalsregulering af løbende ydelser mellem selskaberne overføres herved til lov om forsikringsvirksomhed.

I følge bestemmelsen i stk. 2 kan Forsikringstilsynet fastsætte nærmere regler for en fællesordning (pool) for løntalsregulering af løbende ydelser efter arbejdsskadeforsikringsloven. Denne bestemmelse repræsenterer en ændring i forhold til arbejdsskadeforsikringslovens § 46, stk. 3, hvorefter de godkendte forsikringssselskaber skal følge en vedtægt, stadfæstet af socialministeren for en fælles ordning (pool) for løntalsregulering af løbende ydelser efter loven, medmindre det fremgår af vedtægten, at selskabet er fritaget herfor.

Udformningen af forslaget til § 210 c, stk. 2, indebærer således en ændring af den gældende retstilstand, idet Forsikringstilsynet med hjemmel i bestemmelsen er beføjet til om nødvendigt f.eks. at fastsætte vedtægterne for den omtalte pool.

§ 210 d

Bestemmelsen er – på nær en mindre sproglig ændring – overflyttet fra arbejdsskadeforsikringsloven, hvor bestemmelsen fremgik af § 45. Det forhold, at der er tale om 3. parts forsikring nødvendiggør, at forsikringsaftaler opretholdes, uanset hvilke forudsætninger aftalen måtte være indgået på.

§ 210 e

Bestemmelsens stk. 1 svarer til arbejdsskadeforsikringslovens hidtidige § 50, stk. 1, 1. sætning, samt bestemmelsen i lov om forsikringsvirksomheds § 123, stk. 1, der som nævnt foreslås ophævet.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til bestemmelsen i arbejdsskadeforsikringslovens § 50, stk. 1, 2. og 3. sætning, dog således at beføjelsen til at fastsætte beregningsgrundlag overføres fra Sikringsstyrelsen til Forsikringstilsynet.

Det er hensigten, at Forsikringstilsynet indtil videre vil fastsætte samme beregningsgrundlag som det hidtil gældende for opgørelsen af reserven for løbende ydelser (rentereserven).

Erstatning efter arbejdsskadeforsikringslovens §§ 27, 28, 31 og 32 ydes enten i form af en løbende ydelse eller i form af en kapitalerstatning, jf. lovens § 39, stk. 1, 2 og 3. Ved beregningen af en kapitalerstatning tages i princippet udgangspunkt i en tilkendt løbende ydelse, som herefter vil hjælpe af et omregningsgrundlag kapitaliseres til et kapitalbeløb. Da de grundlæggende principper for fastsættelse af kapitalerstatninger inddrages i et kommende udvalgsarbejde under Socialministeriet, er det besluttet, at kompetencen til at fastsætte beregningsgrundlaget opretholdes uændret i arbejdsskadeforsikringslovens § 39, stk. 4.

§ 210 f

Bestemmelsens stk. 1 og 2 svarer i princippet til arbejdsskadeforsikringslovens hidtidige § 50, stk. 2–4, samt den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse nr. 33 af 12. januar 1983 om anbringelse og båndlæggelse af forsikringssselskabernes reserver for løbende ydelser efter arbejdsskadeforsikringsloven.

Det bemærkes dog herved, at et forsikringssselskab i henhold til arbejdsskadeforsikringslovens §